
STSJ de Catalunya de 30 de març de 2005, recurs 592/2000

Nul·litat de la resolució que denega el reingrés al servei actiu des d'una situació d'excedència voluntària. Manca de motivació i incorrecta aplicació de l'article 29.2 bis LMRFP (accés al text de la sentència)

El recurrent impugna la resolució de l'Administració per la qual se li denega el reingrés al servei actiu mitjançant l'adscripció provisional des de la situació d'excedència voluntària en què es troba.

El Tribunal declara la nul·litat de la resolució impugnada, sobre la base de dos arguments:

- **Manca de motivació de la resolució.** Recorda allò que el TS ha declarat sobre la necessitat de motivar els actes administratius, quan afirma que **la motivació és un requisit de fons i indispensable, perquè només per mitjà d'ella els interessats poden conèixer les raons que justifiquen l'acte; perquè és necessària per tal que la jurisdicció contenciós-administrativa pugui controlar l'activitat de l'Administració; i, perquè és necessària per tal que l'interessat pugui dirigir contra l'acte les al·legacions i presentar les proves que corresponguin.** Però no tota manca de motivació produeix la nul·litat de l'acte, sinó tan sols en els supòsits que aquesta manca de motivació produeixi indefensió en l'interessat, és a dir, li impedeixi conèixer els vertaders motius de l'acte.
- **Incorrecta interpretació de l'article 29. 2 bis LMRFP.** Front a la interpretació que donen alguns TSJ a aquest precepte, com ara el de Canàries o Madrid, en el sentit d'entendre que atorga a l'Administració la potestat discrecional en ordre a decidir o no l'adscripció provisional, **entén el TSJ de Catalunya, així com els de Cantàbria o Castella La Manxa, que l'article 29.2 bis no suposa cap potestat discrecional, sinó una possibilitat reglada, de manera que si existeixen places vacants amb dotació pressupostària i si concorren en el sol·licitant els requisits per al desenvolupament del lloc de treball, l'Administració no té cap més opció que acordar l'adscripció provisional.** A més a més, posa de relleu que, en el cas d'existir places vacants amb dotació pressupostària, cal entendre que existeix necessitat de la seva cobertura.